

[L. Rasmussen.]

enhver Regering maa have Magtmidler til at tilvejebringe Ro og Orden og skaffe Landets Love respekteret, men der er den Forskel, at her er det et Mindretal, der diktatorisk dikterer Love, som Flertallet skal bøje sig for, hvis det ikke vil straffes.

Det var Højres Styre, og der er ikke Tvivl om for den, der kender Højres Politik, at skulde det hænde igen, at den Fløj kom til Styret, vilde de regere paa præcis samme Maade som for 33 Aar siden, da de havde en saa uhumsk Fortid, som Tilfældet er. Derfor, naar de i Dag optræder som Frihedens Vogtere, er det interessant at minde om, at de har en saa plettet Fortid paa Frihedens Omraade. De er nødt til at raabe højt for at tilsløre, hvad der skete dengang.

Lad mig nævne, hvordan man bar sig ad ved Valgene for at sikre sig Stemmer. Jeg ved jo, hvorledes Godsejerne trakteredede dem, der vilde stemme paa Højre, med Kaffeponch og paa anden Maade. De ældre af os husker, hvordan Forholdene var, hvordan man blev afskediget, naar man ikke stemte paa Højre. I November 1892, da jeg første Gang var opstillet i Fredericia, var jeg saa velhavende, at jeg havde to Stemmer fra Landet. Den ene var en Landarbejder, der tjente hos en Højre-Proprietær, og Dagen efter Valget blev han afskediget. Hvis det havde været en Undtagelse, var det uden Betydning, men det var Regelen. Gud hjælpe dem, der stemte anderledes! Det var den Maade, hvorpaa man praktiserede Friheden i de Dage. De har ikke mere at skulle have sagt i dansk Politik, de er sat ud af Spillet, derfor er det, de er Tilhængere af Friheden i Dag.

Jeg kan sige, at jeg har fremdeles den Opfattelse, som min Partifælle Harald Jensen gjorde gældende i 1885—86, at enhver Regering maa sikre sig Ro og Ordens Opretholdelse og maa sørge for at skaffe de dertil nødvendige Foranstaltninger til Veje samtidig med, at man skaffer Lovene respekteret; men det skal være et Flertal, der vedtager Lovene, og det skal være hele Befolkningen, der bøjer sig derfor. Det er Forskellen mellem Højre og os. Hermed anbefaler jeg de fremsatte Lovforslag til Vedtagelse.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg vil gerne have Lov til at stille en Forespørgsel til Justitsministeren og til Ordførerne for Regeringspar-

tierne. Det drejer sig om Lovforslaget om Forbud mod politiske Korps. Vi har i den socialdemokratiske Presse faaet at vide, hvad der er fuldkommen rigtigt, at Spejderkorpsset er et politisk Korps, som er særdeles velegnet til Magtanvendelse. Jeg vil gerne spørge, om Spejderkorpsset bliver forbudt i Henhold til den nye Lov.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har efterhaanden forsøgt sig i alle Tonarter, som Taler her i Dag brugte han ogsaa Kedsomhed . . . (*Aksel Larsen:* Det gør Ministeren aldrig!). Jo, det maa jeg undertiden gøre, for jeg skal undertiden svare paa Spørgsmaal meget sagligt, og saa kan det ikke mere alle, især ikke dem, hvem Sagen ikke interesserer. Men nu kom det ærede Medlem med en lille Vittighed til sidst, idet han spurgte, om Spejderkorpsset vilde blive forbudt, naar de her foreslaaede Ting blev vedtaget. Det ved det ærede Medlem jo meget godt, at det vil det ikke.

Jeg maa først bringe en Tak til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen for det varme og dygtige Forsvar, han førte for de foreliggende Lovforslag, og jeg vil saa svare ham paa det Spørgsmaal, han stillede til mig om, hvorvidt vi havde Straffebestemmelser mod at opmaale Broer, mod at opmaale Kastellet og mod at undersøge, hvor Bladenes Rotationspresser og lignende staar. Hvis det ikke kan bringes ind under en Hensigt, som Straffeloven rammer, hvis det f. Eks. ikke kan bevises, at man foretager disse Ting, fordi man vil ødelægge dem eller lignende, saa kan det være vanskeligt nok at faa det straffet, men jeg skal nu undersøge Sagen nærmere.

Det er blevet sagt her, at man vilde Pressefriheden til Livs ved de Forslag, som her er stillet. Det glæder mig at se, at der i „Journalisten“, som er Journalistforbundets Medlemsblad, og som vistnok er udkommet i Formiddags, paa Side 7 bl. a. staar:

„at Diskretionsbrud af denne Art“ — som altsaa her har fundet Sted fra „Dagens Nyheder“ —

„let medfører en Forringelse af Pressens i Forvejen vanskelige Arbejdsvilkaar og i Virkeligheden underbygger visse Bestræbelser i Retning af at indskrænke Pressefriheden“.

Udtalelsen stiller sig altsaa paa det Standpunkt, at vi, der kæmper for at hindre, at noget saadant gentages sig, staar paa Pressefrihedens Side, og det er underskrevet af Journalister, som arbejder her